

Az Egri Káptalan 1640. október 1-jén kelt latin nyelvű oklevelének magyar nyelvű fordítása, amely tartalmazza a Debrődy alias Szabó György szajoli plébános, Kun Balázs, Répás Péter és Nagy Mihály szajoli nemesek által bemutatott kettő oklevelet a következőkről:

a Budai Káptalan 1339. május 8-án kelt jelentése a Péter tenyői prépost kérésére Szécsényi Tamás erdélyi vajda és szolnoki ispán által elrendelt tenyőmonostori határjárásról,

az Egri Káptalan 1412. október 3-án kelt jelentése a Zsigmond király által elrendelt halászteleki határjárásról

Forrás:

Hegedüs-levéltár U jelzet, 1-5. oldal

Nos Capitulum Ecclesiae Agriensis Memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit Universis. Hogy Tisztelendő Döbrödi György alias Szabó, Szajly helységnek Plebanossa, nem csak nemessek, Kun Balázs, Répás Péter, és Nagy Mihály ot Lévők, és ugyan azon Szajoly Lakossai, Személyek szerént, a' mi emlékezetünket jelenségre, nekünk adtak és presentáltak Két Levelekkell, egyiket penigh Tamás nevével, Régenten Vayvodával, Erdélynek és Szólnoknak örökös Groffjával, az Határokk járása felől, a' Kik Régenten a' Thenen Monostori birodalomnak mondattak Szólnok Vgyében Lévők, odais tartozandók, az ki teczet Purgamentben öszve szedtek és ki bocsájtottak, és ugyan annak nagyobbik pecsétivel Kiis nyomattatott; a' másikat pedigh viszontag, a' mi határinknak járása felől, mely Halász-Telki birodalom mondatott, melly elébb meg mondatott Szólnok Vgyében vóltak, oda-is taroztak, hasonlóképen az alatta függő és a' mi hiteles pecsétünkkel privilegialiter öszve csináltattak, és ki bocsájtattak, alább meg írt Tenora szerént, Kérvén mi alázatos Instantiaval, hogy mi azon Leveleket, más mi ki teczet Leveleinkvel, elsőbben-is a' mi Prothocolumunkban bé iratni szórúl szóra akarnánk, melly két Levelek közül elsőnek felül említett régenten Vayvoda Tamásnak tenora illyen:

Mi Vayvoda Tamás Erdélynek és Szólnoknak Gróffja, tudokra adgyuk mindeneck az Kikk illik: Hogy Vicze Kedves Mesterünk Péter, Tenei-Eklésiának Praepostya mi kedves Káplányunk, mi elönkben jövén, mutatot nekünk némelly Leveleket, Tisztelendő Káptalammét, Régi Buday Eklesiának, mellyek a mi itiletinkk formáját magokban foglalják, kérvén minket, hogy azokat a' mi ki teczet, Leveleinkk formájára le írának nagyob bizonyságért, és azokall együt meg erősíteni, mellyekk Tenora illyen:

Nagyságos Gróffnak Vayvoda Tamásnak, Erdély és Szólnoki Gróffnak, Budai Eklesiának Káptalamma, igaz tiszteletnek mindenkori gyarapítói. Maga ismérte Méltóságod, hogy mikor mi Leveleivel Méltóságodk, hogy az Discretus Mester Péter nevű Tenei Praepost által nekünk ki mutatván, hogy tartanánk minden Tisztelettel az véghez vivendő és meg véjendő dologra, abban az Méltóságod Leveliben ki nyomattatott, együtt Dominicus Fiával Jakal Méltóságod Emberével, Mestert Istvánt a' mi Eklésiánk Kórossának Kléríkussát bizonyságért el-Küldöttük volna, és azok meginten mi-hozzánk vissza tértek, nekünk békességessen meg hozták; Hogy mikor ök Oktáváján Szent György Mátyrnak, Ki leg hamarább el múlt, az örökségnek eleiben előbb meg mondott Mesternek Tenei-Monostora Péter nevű Praepostjának Szólnok Vgyében vóltanak, mentek volna, és ugyan azt, az óh, és régi határjok által, mellyeket István Fia Iván, György Tamásnak Fia, Miklós Augustinusnak Fia, és István Budur Fia Szajoli Nemessek, és örökös Urai, Commetaniusi, a' Teneni Monostori örökségnek meg mutatták volna öszve hivattatottakkall és jelen lévőkkell minden Szomszédokkal és az ő Határában Lévőkkell jártak volna, és a' meg mondott Szajoli örökségtül szomszédbélitül és határostül különböztöttek volna, és el-választottak volna, és a' fel jedzet Mesternek Péter nevű Praepostnak, és az ő említett Eklésiájának örökké birni hatták volna. Az melly határ pedig a' mint hozták, ill Rendel Különböztetik, hogy tudniaillik:

Hogy Kezdődik első határ a' Monostori Sz. Péter Apostol Santuariumjátúl, és mégyen Nap-nyugott felé egy Kicsint hajlik Éjszak felé és mégyen a' gödrök közül egy nagy és régi gödörhöz, és ott a' felül a' Nagy gödör fölül vagyon egy Föld határ ugyan megint azon az völgyön fut föld határra, a' ki a' Szántó

földek közt vagyon, ismét ugyan azon az völgyön mégyen a' Vermek közül egyikhez, melly ugyan egy víz előtt, a' Ki Er-viznek hivatik, a' hol vagyon egy Föld-határ, és attúl a' gödrök közül való gödörtül, fut egyenessen egy Bokorhoz, mellyet közönségessen hivunk, Rakottya-bokornak, és onnét megyen a' Tisza-Vizéhez és ottan végeztettnek elébb meg mondott határok. Meg mondották azok-is Méltóságod Emberei, és a' mi bizonyságunk, hogy meg magyarázott Szajoli Nemessek, és Mester Péter nevü Praepost azokk Marha-étető földit azért-is ebben azokat a' Szajli örökségeket, és Tenei-Monostorit az ő Marhájokk és magok Jobbágyinak élésekre engedték volna. Datum in quindemis Festi Beati Georgy Martyris antedicti. Anno Domini Millesimo Trecentesimo trigesimo Nono.

Mink azért igaz Törvényes kérésünkel azon mesternek Péter nevü Praepostnak Kedves Káplányunkk hitelt adván, Levelét azon Tisztelendő Káptalannak, Budai Eklésiának, a' mi itéletünkk formáját az Esküvés le téteménynek cselekedetin meg magyarázván szórúl szóra jelen lévőkk erősségét meg mutatván, igirvén hogy mikor nekünk jelenségünkre lésznek, vissza hozattatnak a' mi Privilegiumunkk formájára viszontag csinállyuk. Datum in Vissegrad in Festo SSae Trinitatis Ao supradicto.

A' másikk pedig Rendelése, erőssége, és Continentiaja illy Szózatban vagyon, és illy beszédkk Formája alatt következik. Kegyelmes Fejedelmünk, és Kegyelmes Urunkk Zsigmondnak Isten engedelmébül Rómaiak Királyának, mindenkor Felségesnek és Magyar Ország Királyának, Egri Eklésiának Káptalannya imádságokat az Úrban alkalmatossakat, és aláztatossakat örökké való hivséggel. Tudta Felséged, hogy mi a' Te Leveleiteket leg nagyobb becsülettel vettük illy szókra:

Zsigmond Isten Kegyelmeből Rómaiakk mindenkor Kegyelmes Királlya, és Magyar Ország & c. Királlya: a' mi Kegyelmesinkk Egri Eklésia Káptalamának köszönetet és Gráziát. Mondgya nekünk András Jánosnak Fia Halász-Teleknekk Ura, a' magokéban, és a' János Fiának Benedekk és Nagy Istvánnak, a' magok Bátyainak atyafiságossan, ugyan abból személylyek szerént, hogy az ő meg mondott örökségek, Ki Halász-Telekk mondatott

Külső Szólnok Vgyében Lévén, őket igaz Törvény Titulussával illetván, Törvényes eljárással és újj határokk meg jobbitásával leg jobban szükölködnek, ha valaki Contradicalása nékik elejekbe nem jönne; ebben a' Részben, a' melly félett hiveségednek erössen meg jelentvén parancsollyuk, hogy a' Ti Embereteket küldgyétek-el bizonyiságnak igaz hitüt, mellyel elő menvén Benedek vagy Miklós Vajának Urait, vagy Péter Missenek Ura, vagy Imre vagy András Daras nevü: akar Miklós Jakabnak fia Sarinak Ura, másokk otthon nem Létiben, mi Emberünk, az elébb meg mondatott Örökségnek eleiben szomszédaival, és minden magok határiban Lévökkell, ottan Törvényessen öszve hivattatottakkall és jelen Lévökkell oda menvén meg járja aztat a' maga igaz határával, és régieket ujjakat az régiek között szükséges helyekben fel vegye, és meg járatott és más örökös Törvényekből határ képpen el választatottat és különböztetött hadgyon felül meg mondott Andráskk, Jánosk, és Istvánnak minden hasznaival, a' kik ő hozzájuk törvényessen tartoznak, örökké birandónak, ha nem Contradicalnak; az ellent állók pedig, ha kik lészk, hijja vissza őket az Fel jedzettek ellen András, János, és István ellen a' mi jelen lételünkre, az ők ellen mondottak okát fogják adni. Az után az ő Földök el-járásának vagy a' határok futásival, és azokk helyeivel, és az ellen-mondók, és a' ki hivattatottak szavaival, valakik fognak lenni, és Rendelt Terminussal, nékünk hiven meg irjátok. Datum Budae Feria tertia proxima anté Festum Nativitatis Virginis Gloriosae. Anno Domini Millesimo qvadringentesimo duodecimo. Regnorum nostrorum Ao Hungariae Secundo, Romanorum vero Secundo.

Mi azért Felséged parancsolattyának mindenekben engedni kívánunk, a' min is tartozunk, azon Ti Leveleitekk Continentiaja szerént, mind az elől mondott Benedekell Vajának Urával, Ti Emberetekkel, abban az Ti Leveleitekben mások között Szón-kint kinyomottatottal, a' mi Emberünket tudniaillik: Ferenczet Praesbitert a' Budai Oltárk igazgatóját Annáét Szűz Mária Sz. Anyáét, a' mi meg mondatott Eklásiánkban Fundáltattnak, az meg mondot végben vitelekre, az mi bizonyiságunkért hitelest által Küldtünk, Kinek utóllýára mi hozzánk vissza térének, nékünk egy akarattal ezen módon meg hozták, miképpen ó-vasárnap akkor Leg hamarább el múlt Sz. Kereszt felmagasztalása napján az elől meg mondott örökségnek eleiben mind az egész

magok szomszédgyaival együtt, ottan Törvényessen öszve hivattatottakkall, és jelen lévőekkel oda menvén meg járták volna, és aztat az ő magok igaz és régi határi által, újjakat régiek szerént szükséges helyekben gyarapitván, meg jártakk pedig, és az mások igaz Törvényekből határ képpen el választottakk és különböztetett hattak volna, fel találtattakk, Andrásnak, Jánosnak és Istvánnak minden hasznokkall együtt, Törvényessen őket illet örökké való bírása, és a' mint ennek az Országk Szokása, napokkal és Terminusokkall, arra alkalmas és elegendőkkel, annak előtte meg említvén, éppen semmi ellene állót nem Láttatott. A' felül mondott határok pedig, azaz Halász-Telkinek azok által illy Rendel különböztettnek, és elválasztattk találtattak volna, hogy elsőben Kezdöttek volna a' Nagy-Út mellett az meg mondott Halász-Telektül megyen dél-szinre az Vajsati házhoz egy nagy hosszú gödör mellett, a' hol egy föld határt hántak volna, és innet attúl a' gödörtül menvén Nap-nyugotra Nagy-helyen által éjszakra tévén némely út mellet, melly menne Alehki Házhoz nagy gödör mellet, a' ki ki jön felül mondott Halász-Telekbül, a' hol csináltak volna föld határt, és innen azon éjszak felé tévén el mentek volna az Tisza partyához, a'hol föld határ jelt mutattak volna, és Két Rakottya bokrot tartottak volna, és ottan föld határt hántak volna. Úgy azért meg mondott örökségk határit-is ottan végezték volna egy dolognak emlékezetire, és örökké való erősségére jelen lévők öszve hozták a' mi szabad Leveleinket a' Kissebbik pecsétünk erősségével meg erősítettetek. Datum Sedecime die Diei Reambulationis praenotatae. Anno Domini suptadicto.

Mi azért igaz, és Törvényes Kérésekkel a' felül magyarázott Döbrödi György alias Szabó, felül meg mondott Szajolnak Plebanossa, és Nemesek, Kun Balázs, Répás Péter, és Répás Mihály, azon Szajli helység Lakossinak, mint Közel, mind más együt lakosok szavainak és Személyekben, cselekedetekben, és hallásokban, és a' mint tanittyá és tartozunk hajlandók, azon Szabad Leveleket nekünk előbbeni módon meg mutattattakat, és bé presentaltatottakat, mint azokk Continentiaja Szerént, bé tevése, és articulusa szerént, akkor, mikor azok Törvényessen léznek ki bocsájtva és erejebül azon Levelekk igazsága erősítetik némelly haszontalan állapotért, nem-is azokk valamely Résziben valami el-tökélllet haszontalanság Légyen hanem

minden roszszaság és vélekedés örvénye és tudva való tétovázása és elhágása az mi jelen való meg mérészet Leveleinkben minden verekedés és argumentum nélkül, és meg fordítás, és valami által tevés nélkül valamint tudniaillik nekünk azon örökségek meg mutatódtak, és meg jelentődtek, Elsőben a' mi Protocolumunkban bé teszünk és be irjuk hasonlatosságait ezen mi jelen levő Leveleink meg mérészelve, hiteles pecsétünk erősségere csalárdsággal, és álnoksággal akár mi némüekkel azon Törvénynek jövendöbéli okosságára ki adni itiltük es másokat váltandani. Communi Svadente justitia. Datum Feria secunda proxima Post Festam Beati Michaelis Archangeli. Anno Domini Millesimo Sexcentesimo Qvadragesimo.